

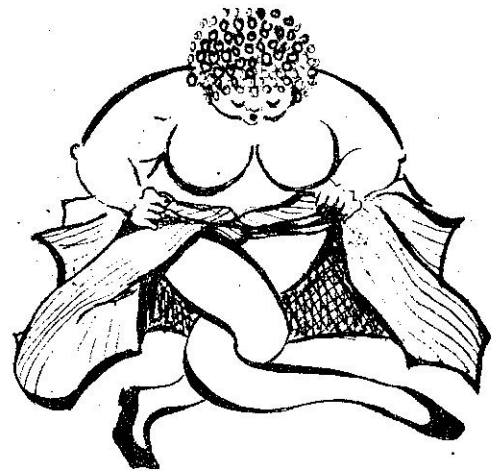
EN BEGYNDERS TANKER OM VINTERENS UNDERVISNING

MELODI: MENUETTEN FRA "ELVERHØJ"

1. Oh, Køge folkedansere
som bringer megen glæde
til alle os medlemmere,
som benene må sprede
i alle disse svære trin,
som dem der underviser
forlanger, mens et svedent grin
på deres fjæs sig viser.

2. Men de slet ikke tænker på
at når en vinteraften
i kreds med solen man skal gå,
så lammes dømmekraften.
for solen er jo gået ned,
så jeg kan ej den skue,
hvad vej den vandrer ved jeg ej,
på himlens flotte bue.

3. Et hoppetrin er rend og hop,
hvis jeg nu husker rigtig,
eller var det mon gå, næh stop,
den ting er ellers vigtig.
Og her kan rigtignok en vals-
eøvelse du få dig,
imens at Thorvald brak sin hals
på sin fiol i smuk leg.

4. Og når jeg ser de lette hop-
sattrin, de andre laver,
jeg søns det giver bolden op,
som er i dersedes maver.
Når jeg så pønt står i en kva-
drille med alle andre,
så får jeg store puf i bag-
delen, så med jeg vandre.

5. Så er der dem som ryggen bar-
e mod mosækken drejer,
dem kalder vi for første par,
for det man vistnok plejer,
og andet par er os imod
med næsen mod mosækken,
de andre to har deres rod
og plads i tomme rækken.

6. Se, jeg må også tage fat-
ninger af mange arter,
og kvaler har jeg også ha't
hvergang mosækken starter,
nu er der tale om en ak-
kord og så lidt optakter,
hvad er mon hvad, jeg siger tak,
jeg ikke spor opvakt er.